

Mít své místo. Židé a Romové - naši spolužáci před holocaustem a dnes

Holocaust...

kdo neví, mluví o slově až nenápadně, které se tváří velmi nevinně...o slově, které zní jako každé jiné používané v běžné řeči, v dopise, třeba i v básni...

Ve skutečnosti se za tímto slůvkem schovává víc než jen další slovo ve slovníku.

Není to jen slovo, je to výkřik hrůzy, výkřik, co zastupuje jednu z nejtemnějších dob lidských dějin, co v sobě skrývá něco velmi tragického, co velmi těžce poznamenalo naše dějiny, a to na dlouhé věky,...co těžce poznamenalo příští generace. Je to výkřik, který by se už neměl nikdy opakovat!

...Je to pravda odvěká, za vším hledej člověka...líbí se mi parafráze známe písničky, ale nelíbí se mi, že je to pravda. Člověk umí tančit, milovat, smát se. Člověk ale také umí zabíjet, člověk umí dokonce i vraždit!

Myšlenka na holocaust se zrodila v mysli člověka, který byl velice sobecký a krutý, v mysli člověka, který se stal zřůdou...Nepřemýšlel jako obyčejný člověk, naopak jako lidská hyena. Chtěl ovládnout svět a ovládl mysli mnohých. A začali umírat tisíce lidí - Romové, Židé, ...a nejen oni...prostě všichni „nepohodlní“.

- - -

Před druhou světovou válkou byli Romové velice chudí a málokterý z nich byl vzdělaný. Jejich způsob života i zvyky se odlišovaly od ostatních. Romové mají ale svůj jazyk, kulturu a mravy. Ale jsou to lidé jako všichni ostatní, kteří obývají tento svět, mají svůj jazyk, kulturu, mravy. Totéž platí i o Židech. Mají svou víru, svůj způsob života...liší se tedy určitým způsobem od křesťanů. Lidé by se ale neměli posuzovat dle původu nebo rasy a náboženství, které vyznávají, ale podle úplně jiných měřítek...podle toho, jakými jsou vlastně lidmi...

- - -

Většina společnosti se ale i dnes dívá na Romy jako na vyvrhele společnosti. Přispívá k tomu určitě i jejich výrazný projev a způsob života. Ale i sociální poměry, ve kterých musí žít. Byli takoví už dříve a budou takoví i nadále. Avšak neprojevují se tak všichni, protože se někteří dokázali začlenit do společnosti a ctít dobré způsoby slušného života. Ti slušní pracují, posílají své děti do školy a nechávají je studovat. Někteří z nich mají i vysokoškolské vzdělání. Možná je to nejlepší způsob, jak dokázat, že se vlastně neliší od svých vrstevníků. A je také dobře, že dnešní společnost jim toto umožňuje.

I když někdy je to těžké...společnost hlásá stejná práva pro všechny (a to před válkou nebylo), ale

společnost tvoří lidé, a mnozí z nich se na Romy dívá stejně přezíravě jako kdysi...

- - -

Žijeme v době, kdy máme za sebou mnoho překonaných překážek. ..druhou světovou válku, komunismus... a teď, když už jsme konečně svobodní, proč si tak ubližujeme? Proč odsuzujeme ty, kteří žijí trochu jinak? Jsme tu přece proto, abychom si navzájem pomáhali a k něčemu se navzájem i motivovali....k tomu, abychom dokázali žít společně v míru, tolerantnosti a respektu.

To je jen zlomek minulosti, přítomnosti a budoucnosti. A tak buďme pokorní. Nikdy nevíme, jak na tom budeme za pár minut, hodin, dní, měsíců nebo let. Téměř všechno je pomíjivé- peníze, majetek i život sám. Narodili jsme se proto, abychom zemřeli. Mějme tedy na paměti, že jací jsme jednou byli my, takoví budou i naši potomci i další následující generace.

Snad jednou přijde den, kdy se budeme všichni tolerovat, kdy nikomu nebudou vadit menšiny, které žijí trochu jinak...

Kamila Ďuračová

19 let

VOŠS a SŠ, Nový Bor, obor Design interiéru